



Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рж1 г 5/2024
13.06.2024. године
Београд

Врховни суд, судија Драгана Маринковић, одређена Годишњим распоредом послова, у предмету предлагача АА, адвоката из ..., ради заштите права на суђење у разумном року, одлучујући о жалби предлагача због неодлучивања о приговору ради убрзања поступка у предмету Апелационог суда у Београду Гж3 421/23, дана 13.06.2024. године донео је,

РЕШЕЊЕ

УСВАЈА СЕ жалба и одлучује о приговору предлагача, тако што се **ОДБИЈА** као неоснован приговор предлагача за убрзање поступка у предмету Апелационог суда у Београду Гж3 421/23.

Образложење

Предлагач је дана 04.03.2024. године поднео Апелационом суду у Београду приговор ради убрзања поступка у предмету Гж3 421/23. Због неодлучивања о приговору ради убрзања поступка у законском року, предлагач је 09.05.2024. године изјавио жалбу не наводећи законске разлоге побијања.

Одлучујући о жалби предлагача на основу чланова 16, 18. и 20. Закона о заштити права на суђење у разумном року („Службени гласник РС“ број 40/15 и 92/2023) и члана 30. став 2. Закона о ванпарничном поступку, Врховни суд је нашао да је жалба основана.

Према члану 7. став 7. Закона о заштити права на суђење у разумном року председник суда дужан је да одлучи о приговору у року од два месеца од дана пријема приговора, а по члану 14. став 1. тог закона, странка има право на жалбу ако је њен приговор одбијен или ако председник суда о њему не одлучи у року од два месеца од дана пријема приговора. Ако председник суда није одлучио о приговору жалба се подноси у року од 8 дана од дана када је истекао рок од два месеца од дана пријема приговора (члан 15.).

Према садржини дописа Апелационог суда у Београду приговор ради убрзања поступка у предмету Апелационог суда у Београду Гж3 421/23 поднет је 04.03.2024. године, али је услед омашке здружен списима Управе суда, па је изостало завођење у одговарајући уписник и благовремено одлучивање о поднетом приговору изношењем у рад судији у складу са Годишњим распоредом послова. Како о приговору предалагача није одлучено у законском року, то је жалба предлагача усвојена и одлучено о

приговору у смислу члана 18. став 4. Закона о заштити права на суђење у разумном року.

Поступак у предмету Апелационог суда у Београду Гж3 421/23 односи се на накнаду штете због објављивања информације и поступак је започет подношењем тужбе 21.06.2021. године. У току поступка решењем првостепеног суда ПЗ 341/21 од 23.05.2023. године, одлучено је предлогу тужиоца за одређивање привремене мере, а затим је решењем истог суда Пв ПЗ 2/23 од 06.06.2023. године, одбијен приговор тужиоца и потврђено првостепено решење. По одржаној главној расправи 24.08.2023. године, донета је првостепена пресуда, против које су тужени изјавили жалбу 17.10.2023. године и предмет је достављен Апелационом суду у Београду 09.11.2023. године. Према извештају судије известиоца у наведеном предмету Гж3 421/23 поступак пред другостепеним судом није окончан због великог броја предмета у којима судија поступа, а посебно предмета који због хитности по различитим критеријумима захтевају приоритено решавање, те да ће предмет бити изнет на прву седницу већа ради доношења одлуке о жалби.

По члану 4. Закона о заштити права на суђење у разумном року при одлучивању о правним средствима којима се штити право на суђење у разумном року уважавају се све околности предмета суђења, пре свега сложеност чињеничних и правних питања, целокупно трајање поступка и поступање суда, јавног тужилаштва или другог државног органа, природа и врста предмета суђења или истраге, значај предмета суђења или истраге по странку, понашање странака током поступка, посебно поштовање процесних права и обавеза, затим поштовање редоследа решавања предмета и законски рокови за заказивање рочишта и главног претреса и изразу одлука.

Полазећи од наведених материјално-правних одредаба у контексту утврђеног чињеничног стања, Врховни суд налази да предлагачу није повређено право на суђење у разумном року. Оцена суда обухвата целокупни судски поступак од подношења тужбе 21.06.2021. године до изјављивања приговора за убрзање другостепеног поступка 04.03.2024. године. У конкретном случају суђење траје непуне три године, будући да судски поступак није правноснажно окончан, док жалбени поступак траје четири месеца. Разумна дужина трајања судског поступка представља оптимално потребно време да се одлучи о праву странака које је спорно да би се отклонила неизвесност, а странка добила сазнање да ли јој спорно право припада или не чиме се обезбеђује правна сигурност странака. Поступање другостепеног суда у конкретном предмету указује да није протекао инструкциони рок од девет месеци за одлучивање о жалби прописан одредбом члана 383. став 2. ЗПП, док чињеница да о жалби није одлучено до подношења приговора за убрзање поступка у року из члана 125. став 7. Закона о јавном информисању и медијима ("Службени гласник РС", бр. 83/2014, 58/2015, 12/2016 (Аутентично тумачење)), сама по себи не указује да је предлагачу повређено право на суђење у разумном року.

На основу изнетог, Врховни суд је одлучио као у изреци.

С У Д И Ј А
Драгана Маринковић, с.р.

Поука о правном леку:

Против овог решења жалба није дозвољена.

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић